

Натхнення і творчої наснаги!

#12-13 от 25.06.2018

«Останні миті травня і весни» – так називався вечір у театральньо-концертному центрі ХАТОБу, на якому громадськість Харкова, рідні, друзі та безліч шанувальників поезії Ніни Супруненко вітали її з ювілеєм. Автор 23 поетичних збірок, член Національної спілки письменників України, Заслужений діяч мистецтв України, володар численних літературних відзнак – не лише цими безумовними заслугами відома Ніна Антонівна політехнікам. Понад 20 років працювала вона в Палаці студентів НТУ «ХПІ», керуючи діяльністю Міжнародного клубу «Глобус». І зараз поетеса, чия творчість відома далеко за межами Харкова й України, не пориває зв'язків із Політехом: у бібліотеці університету проходять творчі зустрічі з нею, Ніна Антонівна – частий гість наших фестивалів іноземних студентів «Голуб миру». Люба наша Ніночко! Бажаємо тобі іти тільки вперед, хай вітрила твоєї поезії завжди наповнює вітер Музи! Щастя тобі, здоров'я і натхнення, творчої наснаги бажають політехніки! За їх дорученням Галина Волченко, керівник Центру Арт-інтернешнл («Єдинство») Палацу студентів НТУ «ХПІ»

Цей вірш – із нової книги «Завгороди», яка вийшла в Києві до ювілею поетеси з ілюстраціями її доньки Олесі Супруненко.

Стою в вінку посеред травня...

В нім – квіти, трави, колоски,

На нім – жива роса світання

І присмак полину гіркий...

В вінку сплелися дні розлуки,

І дні рутинні, і смішні,

І дні, що дарували муки,

І сонячні щасливі дні!

Вінок – немов життєве коло –
Чого в нім тільки не було!
Той спогад – пестить, цей ось – коле,
Є спогад-камінь, спогад-скло...
Від пуп'янка і до насіння –
Горить в вінку бажань вогонь!
Вінок весняний і осінній –
Два полюси життя мого...
Ніна Супруненко